

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА АЙТОС

/Приета с реш.№42/29.02.2008 г., пр.№7; Изм. с реш.№166/28.01.2009 г., пр.№17; Изм. с реш.№375/19.12.2009 г., пр.№27; Изм. с реш.№535/26.01.2011 г., пр.№38; Изм. с реш.№304/25.04.2013 г., пр.№19; Изм. с реш.№455/13.12.2013 г., пр.№29; Изм. с реш.№461/28.01.2014 г., пр.№30; Изм. и доп. с реш.№679/27.01.2015 г., пр.№45; Изм. и доп. с реш.№204/28.09.2016 г., пр.№12, публ. – в.”НП”, бр.69 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.; Изм. и доп. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41, публ. – в.”НП”, бр.279 от 2019 г., в сила от 01.01.2019 г.; Изм. и доп. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4, публ. – в.”НП”, бр.368/24.02.2020 г., в сила от 01.01.2020 г./

ГЛАВА ПЪРВА Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Айтос

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. /Нова, с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ Туристически данък;
8. /Нова, с реш.№204/28.09.2016г.,пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация отдел МДТ , по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) /изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл.5а /Нов, с реш. №679/27.01.2015 г., пр.45/ Община Айтос предоставя ежедневно изискуемата по чл.5а от Закона за местните данъци и такси информация по електронен път на Министерството на финансите.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41; Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) /Отм. с реш. №535/26.01.2011г.,пр.38/; Нова, с реш. № 461/28.01.2014 г., пр. № 30/ Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) /Доп. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот, или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) /Нова, с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

- 1.в брой в касите на общината;
- 2.по банков път - по банковата сметка на общината;
- 3.с пощенски запис и чрез лицензирани посредници.

(2) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38; Изм. с реш. № 679/27.01.2015 г., пр.45/ Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38; Изм. с реш. № 679/27.01.2015 г., пр.45/ На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. /Изм. с реш. № 166/28.01.2009 г., пр. № 17; Изм. с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27/ Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **1,00** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за жилищни имоти; **1,5** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за нежилищни имоти.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) /Изм. с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27/ Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) / **Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/** При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.18. (1) /Доп. с реш.№679/27.01.2015 г., пр.45/ Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) /**Нова, с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/** Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху, които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) /**Нова, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

(4) /**Нова, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.20. /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущество на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имущество, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имущество, което му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. /Изм. с реш.№166/28.01.2009 г., пр.17/Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. **4,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущество определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41; Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ (1) **/Нова, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41 – досегашен текст на чл.30/** Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) **/Нова, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№4; Отм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/**

Чл.31.Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) **/Нова, с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/** Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) **/Изм. с реш.№ 166/28.01.2009 г., пр.17/** Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. **/Изм. с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/** Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) **/Изм. с реш.№166/28.01.2009 г., пр.17/** При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **4,7** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) **/Изм. с реш. № 166/ 28.01.2009 г., пр. № 17; Изм. с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27/** При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2,3** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) **/Изм. с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) **/Нова, с реш. № 679/27.01.2015 г., пр.45; Отм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41; Нова с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/** При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) **/Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/** Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от Закона за местните данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. (1) /Нова, с реш.№679/27.01.2015 г., пр.45/ Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

(2) /Нова, с реш.№679/27.01.2015 г., пр.45/ Размерът на данъка се определя от служител на Общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи и се съобщава на данъчно задълженото лице.

Чл.40. /Изм. с реш.№679/27.01.2015 г., пр.45; Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ (1) /Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4 – досегашен текст на чл.40/ Собствениците на превозни средства, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси, когато са ги придобили по един от начините, посочени в чл.54, ал.3 от Закона за местните данъци и такси, а именно:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. /Отм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41; създ. Нова с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси.

(2) /Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл.41. (1) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

а) до **55 kW** включително – **0.40** лв. за 1 kW;

- б) над **55 kW до 74 kW** включително – **0.55** лв. за 1 kW;
- в) над **74 kW до 110 kW** включително – **1.10** лв. за 1 kW;
- г) над **110 kW до 150 kW** включително - **1.40** лв. за 1 kW;
- д) над **150 kW до 245 kW** включително - **1.80** лв. за 1 kW;
- е) над **245 kW** – **2.80** лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1.10
"Евро 3"	1.00
"Евро 4"	0.80
"Евро 5"	0.60
"Евро 6" и "EEV"	0.40

(2) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.
2. къмпинг ремарке - **15** лв.

(3) Данъкът за моторни е в размер **12** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **15** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително - **30** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **42** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **60** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **90** лв.
6. над 750 куб. см – **120** лв.

(4) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни

превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – **5** лв.

2. над 400 кг – **7** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **60** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **120** лв.

(6) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер на 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10	35
	18	20	35	80
	20	22	80	180
	22	25	230	410
	25	26	410	700
	26	28	410	700
	28	29	400	480
	29	31	480	780
	31	33	780	1000
	33	38	1000	1600
	38	-	1100	1550
Б) с три и повече оси	36	38	750	1100
	38	40	1070	1500
	40	-	1500	2100

(8) /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон- помпи и други), автокранове и други специални автомобили, **без тролейбусите и тези по т.1**, е в размер на 250 лв.

1. Данъкът за специални автомобили тип „кемпер” е в размер на 150 лв.

(9) /Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **300** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15** лв.
3. над 37 kW – **20** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **50** лв.

(12) /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер **100** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	36	70
	13	14	70	200
	14	15	200	285
	15	-	285	650
Б) с три оси	15	17	70	130
	17	19	130	260
	19	21	260	340
	21	23	340	520
	23	-	520	810
В) с четири оси	23	25	340	350
	25	27	350	540

	27	29	540	850
	29	-	850	1300

(14) /**Нова, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** Когато в регистъра по чл. 39, ал. 2 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **2** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,2** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **200** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **40** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **5** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **20** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **1** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **30** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **20** лв.

3. за делтаплан – **20** лв.

4. за мотоделтаплан - **30** лв.

5. за свободен балон – **40** лв.

6. за планер – **40** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) /Изм. с реш.№455/13.12.2013 г., пр.29; Отм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/

(2) /Изм. с реш.№455/13.12.2013 г., пр.29; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(3) /Изм. с реш.№455/13.12.2013 г., пр.29; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) /Изм. с реш. № 455/13.12.2013 г., пр. № 29/ За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие, че не се използват за други цели.

(5) /Изм. с реш. № 455/13.12.2013 г., пр. № 29; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Когато в регистъра по чл. 39, ал. 2 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) /Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38; /Измн. с реш. № 679/27.01.2015 г./ Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30

юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. /Изм. с реш.№679/27.01.2015 г., пр.45; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл.48. /Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. /Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък са определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с

изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) /**Нова, с реш.№166/ 28.01.2009 г., пр.17/ Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и т. 31 от Приложение № 2 към чл. 56, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение 2.**

(7) /**Нова, с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/ При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от ЗМДТ.**

(8) /**Нова, с реш.№166/28.01.2009 г., пр.17/ Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.**

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. /**Изм. с реш.№535/26.01.2011г.,пр.38/ физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 от приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;**

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата

данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплащат пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) /Изм. с **реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/ Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.**

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) /**Нова, с реш.№375/19.12.2009 г., пр.27/ Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.**

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

/Нов, с **реш.№535/26.01.2011 г., пр.38/**

Чл.57. /Нов, с **реш.№535/26.01.2011 г., пр.38/** (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) /Изм. с **реш.№304/25.04.2013 г., пр.19/ Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.**

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

Чл.58. /Нов, с реш.№535/26.01.2011 г., пр.38; Изм. с реш.№304/25.04.2013 г., пр.19; /Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ (1) /Изм. с реш.№304/25.04.2013 г., пр.19/ Размера на данъка се определя за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на местата за настаняване, както следва:

1. За град Айтос:

- 1.1 категория 1 звезда – 1,00 лв. за нощувка;
- 1.2 категория 2 звезди – 1,20 лв. за нощувка;
- 1.3 категория 3 звезди – 1,40 лв. за нощувка;
- 1.4 категория 4 звезди – 1,40 лв. за нощувка;
- 1.5 категория 5 звезди – 1,40 лв. за нощувка.

2. За селата на територията на община Айтос:

- 2.1 категория 1 звезда – 0,80 лв. за нощувка;
- 2.2 категория 2 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
- 2.3 категория 3 звезди – 1,20 лв. за нощувка;
- 2.4 категория 4 звезди – 1,20 лв. за нощувка;
- 2.5 категория 5 звезди – 1,20 лв. за нощувка.

(2) /Изм. с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) /Изм. – **Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/** Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси.

(4) /Отм. с реш. № 304/25.04.2013 г., пр. № 19; **Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/** Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация .

(5) /Отм. с реш. № 304/25.04.2013 г., пр. № 19; **Нова, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4 – досегашна ал.3/** Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл.59. /Нов, с реш.№535/26.01.2011 г., пр.38; Изм. с реш.№304/25.04.2013 г., пр.19/ Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.“

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

/Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./

Чл.60. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция

„Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на община Айтос по Закона за автомобилните превози.

Чл.61. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за община Айтос за съответната година е в размер на 400 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Общинският съвет определя годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година.

(4) Когато размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година не е определен в срока по ал.3, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл.62. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец, утвърден от Министъра на финансите за дължимия данък в отдел „Местни данъци и такси” в община Айтос.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в Търговския регистър.

Чл.63. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Айтос, ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл.64. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г.; Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ (1) **/Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61, ал.1;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) **/Изм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/** Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.65. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ Данъкът по чл. 61, ал.1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.66. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12, в сила от 01.01.2017 г./ Възстановяване на надвнесен данък по чл. 64, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. /Изм. с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/ (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) **/Изм. с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/** В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010г.

§2. /Изм. с реш. № 166/ 28.01.2009 г., пр. № 17; Изм. с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27; Изм. с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/ До определяне на размерите по § 1, ал.1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 35, ал. 1 и ал.2 се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2010 г.

§3. /Отм. с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/

§4. /Отм. с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/

§5. /Отм. с реш. № 166/ 28.01.2009 г., пр. № 17/

§6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от деня на приемането и. (след разгласяването ѝ по приетия от общинския съвет начин).

§8. /Нов, с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27/ За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл.14 от ЗМДТ в срок до 30 юни 2010 г.

§9. /Нов, с реш. № 375/19.12.2009 г., пр. № 27/ Чл.17, ал.1 от настоящата Наредба влиза в сила от 1 януари 2011 г.

§10. /Нов, с реш. № 535/26.01.2011 г., пр. № 38/ (1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011г. до 31 януари 2011г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;

2. категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;

3. категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;

4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;

5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

§11. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12/ За 2017 г. общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметровите превози по глава втора, раздел VII до 30 септември 2016 г.

§12. /Нов, с реш.№204/28.09.2016 г., пр.12/ Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, приета с Решение № 204/28.09.2016 г. на Общински съвет Айтос, влиза в сила от 01.01.2017 г.

§13. /Нов, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ За 2019г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

§14. /Нов, с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/ Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, приета с Решение № 601 от 29.01.2019 г. на Общински съвет – Айтос, влиза в сила от 01.01.2019 г., съобразно § 40 и § 70 от Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, публикуван в Държавен вестник, бр. 98 от 27.11.2018 г.

§15. /Нов, с реш.№27/31.01.2020 г., пр.№4/ Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Айтос, приета с Решение № 27/31.01.2020 г. на Общински съвет – Айтос, влиза в сила от 01.01.2020 г., съобразно § 45 от Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, публикуван в Държавен вестник, бр. 96 от 06.12.2019г.

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места / улици
I-ва	гр. Айтос
II-ра	Селата - Карагеоргиево, Мъглен Тополица
III-та	Селата – Пирне, Чукарка, Поляново Раклиново, Черноград, Зетьово, Пещерско, Черна Могила, Дрянковец, Съдиево, Малка Поляна, Караново, Лясково

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
--------------------------	---------------	----------------	-----------------

1. /Изм. с реш.№304/25.04.2013 г., пр.19/ Местата за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя. за стая според местонахождението на обекта в лева:

1 и 2 звезди	50	40	25
--------------	-----------	-----------	-----------

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация,

включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:			
1—2 звезди	10	6	4
3 звезди	20	12	8
б) заведения за бързо обслужване:			
1—2 звезди	8	5	3
3 звезди	17	8	5
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1—2 звезди	10	6	4
3 звезди	20	12	8
г) кафе-сладкарници			
1—2 звезди	10	6	4
3 звезди	20	12	8
д) барове:			
— дневни:			
2 звезди	30	18	12
3 звезди	60	40	24
— нощни:			
2 звезди	35	20	15
3 звезди	70	40	30
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:			
	200	120	100

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	10	6	4
4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	50	50	50
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	250	120	60
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300	150	60
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1000	800	600
8. Обущарски и шапкаарски услуги — данъкът се определя, според местонахождението на обекта в размер на:	60	50	40
9. Металообработващи услуги — данъкът се определя, според местонахождението на обекта. в размер на:	400	250	150
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размер:	350	150	100
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта в размер.	350	200	180
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място			

според местонахождението на обекта в размер на:	300	200	150
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размер на:	250	100	80
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на лв.:	150	100	80
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на.	300	250	200
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер:	600	250	200
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на:	800	400	300
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на лв.	250	150	120
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер:	300	170	120
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	350	200	100
21. /Доб.с реш.№535/26.01.2011г.,пр.№38; Отм. с реш.№601/29.01.2019 г., пр.№41/			
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на:	4 500	4 000	3 500
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на:	1 000	700	500
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта. в размер на:	3 700	2 800	2 000
25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	500	350	250
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	1 000	500	200
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	250	200	150
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книгоvezки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:			

	120	90	60
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	80	70	60
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на лв.	12 000	6 000	3 000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	120	80	50
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на:	900	400	300
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:	150	120	100
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е .	20	12	10
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор , и билиард — данъкът за маса е в размер на лв.	80	60	50
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:			
за 1 кв	3	2	1,5
и за един фитнес уред	550	450	300
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта в размер на:	250	200	150
36. Мелничарски услуги:			
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на ... лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	18	18	18
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер лв.	700	700	700
37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета	750 лв. на брой		
б) лодки	450 лв. на брой		
в) яхти	900 лв. на брой		
г) джетове	900 лв. на брой		
д) влакчета	30 лв. на място		
е) файтони	75 лв. на място		

ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	400	300	250
б) други МПС	750	600	450

39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя **на** за брой моторно превозно средство в размер.

2000 **2000** **2000**

40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:

а) комбайн — **350** лв.

б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — **120** лв.

в) прикачни, навесни и стационарни машини — **15** лв.